

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 73
din 26.05.2010

Dosar nr: 696/2008

Petiția nr: 13060 din data de 13.10.2008

Petent: M M M

Obiect: Nerespectarea ordinii de înregistrare de către Prefectura Municipiului București în soluționarea cererilor privind acordarea de despăgubiri cetățenilor români pentru bunurile/proprietățile rămase în Basarabia, depuse la prefecturile din provincie

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. M M M , domiciliat în

I. 2. Denumire și sediu reclamat

2.1. Prefectura Municipiului București, cu sediul în București, B-dul Regina Elisabeta, nr. 47, Sector 5

II. Obiectul sesizării

Urmare a **sentinței civile nr. 3.330/20.10.2009** a Curții de Apel București, hotărârea C.N.C.D. nr. 273/28.04.2009 a fost anulată, petiția domnului **M** **M** fiind retransmisă către C.N.C.D. în vederea soluționării acesteia pe fond.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Prin memoriul inițial, petentul arată că este discriminat de către Prefectura Municipiului București în ceea ce privește analizarea cererilor de acordare de despăgubiri/compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora sechestrate/reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, prin faptul că, odată cu transmiterea dosarului său la Prefectura București, nu i s-a menținut numărul de înregistrare primit odată cu depunerea cererii la Prefectura Județului Prahova.

IV. Citarea părților

În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin **adresele cu nr. 3623/06.05.2010, respectiv 3622/06.05.2010**, la sediul C.N.C.D. pentru audieri. La audierile din data de 15.01.2008 s-au prezentat ambele părți.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

În memoriul său, înregistrat cu nr. 13060 din data de 13.10.2008, petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că Prefectura Municipiului București nu a respectat ordinea de înregistrare a dosarului său depus în vederea acordării de despăgubiri. Petentul precizează că este beneficiar al Legii 290/2003 privind acordarea de despăgubiri/compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora sechestrate/reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța și că a depus la data de 16.01.2004 o cerere la Prefectura Județului Prahova cu nr. L65/L66/2004 pentru a i se acorda despăgubiri lui și celorlalți moștenitori ai bunicilor săi. În anul 2006, ca urmare a apariției Legii 171/2006, dosarul a fost trimis de Prefectura Județului Prahova la Prefectura Municipiului București, unde a primit numărul 4567/2006 la Comisia de aplicare a Legii 290/2003, număr pe care petentul îl contestă întrucât nu are nicio legătură cu data inițială a cererii sale, respectiv 16.01.2004.

Potentul susține că, deși în normele metodologice de aplicare a Legii 290/2003 este stipulat că „Se consideră dată a formulării cererii data înregistrării cererii la comisiile constituite la instituția prefectului județului respectiv.”, aceste prevederi nu au fost luate în considerare de către reclamat atunci când a acordat nr. 4567/2006 dosarului său în loc să mențină numărul înregistrării cererii sale din 2004. În aceste condiții, petentul consideră că s-a creat o discriminare între petenții din București și cei din provincie, dosarul său figurând înregistrat cu doi ani și opt luni mai târziu la București, încălcându-se prevederile Constituției conform cărora toți cetățenii sunt egali în fața legii. Petentul precizează că, în temeiul aceleiași legi, un petent din București care a depus dosarul său pe 16.01.2004 a primit un număr din 2004 iar el, care a formulat cererea sa în aceeași dată, a primit un număr din 2006. În consecință, petenții din București au un avans nejustificat de doi-trei ani față de petenții din provincie.

Prin adresa cu nr. 15191/28.11.2008, petentul a adus la cunoștința C.N.C.D. faptul că, deși a primit hotărârea prin care i se comunica faptul că cererea sa a fost soluționată, în fapt, problema sa a fost parțial rezolvată în ceea ce privește dosarul nr. 4567/2004 și nerezolvată în ceea ce privește dosarul nr. 5053/2006 al cărui număr îl contestă, fiind vorba despre dosarul nr. 697/05.05.2004 al Prefecturii Județului Prahova transmis la reclamat. Potentul susține că, în mod clar, se ignoră prevederile legale cu privire la datele de înregistrare a cererilor.

Prin adresa cu nr. 16067/17.12.2008, petentul a solicitat C.N.C.D.-ului, ca în cadrul audierilor din data de 15.01.2009, să ceară reclamatului să explice ce criterii au fost folosite în soluționarea dosarelor.

Prin adresa nr. 3.189/23.04.2010, petentul semnalează faptul că reclamatul, prin adresa nr. AI/4875/P/20.02.2009, înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 2315/24.02.2009, a dezinformat C.N.C.D.-ul prin comunicarea faptului că dosarul acestuia cu nr. 5035/2006 depus în baza Legii nr. 290/2003 la instituția reclamatului s-ar afla în lucru, dosarul nefiind finalizat până în momentul respectiv.

Susținerile reclamatului

Prin adresa cu nr. 15099/27.11.2008, Prefectura Municipiului București a comunicat instituției noastre că dosarul petentului a fost soluționat prin Hotărârea nr. 227/17.10.2008, adoptată de Comisia Municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 și că dosarul a fost înaintat spre validare Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, Seviului pentru Aplicarea Legii nr. 290/2003.

Prin adresa cu nr. 2315/24.02.2009, reclamatul a susținut că, dintr-o interpretare eronată a O.G. nr. 27/2002 a petițiilor, beneficiarii Legilor nr. 9/1998 și nr.

290/2003 au adresat Comisiei un volum foarte mare de petiții pe care instituția reclamatului a trebuit să le soluționeze, dând curs solicitărilor de analiză a dosarului sau de comunicare a stadiului dosarului, mod de lucru care a permis ca dosarele să nu poată fi înaintate într-o ordine. De asemenea, se precizează că instituția nu deține o situație centralizată la nivel național a tuturor cererilor, a datei de înregistrare a acestora, a dosarelor aferente, nu poate controla fluctuația domiciliilor moștenitorilor și a deceselor acestora în așa fel încât să poată colaționa Registrul Special cu toate celelalte registre deținute de Comisiile Județene și să stabilească definitiv o ordine de analiză bazată pe criteriul datei de înregistrare la oricare Comisie. În condițiile în care Comisia Municipiului București primește zilnic dosare înregistrate între anii 1998-2008 la Comisiile Județene, care nu sunt transmise în ordinea înregistrării lor, criteriul datei de înregistrare la oricare Comisie nu poate fi adoptat în procesul de soluționare, deoarece Registrul Special ar trebui modificat de la zi la zi, în ceea ce privește numerotarea dosarelor, creându-se astfel o stare de haos. Astfel reclamatul a decis modul de soluționare a dosarelor bazat pe criteriul datei de înregistrare la Comisia Municipiului București.

Prin punctul de vedere depus la dosar la data audierilor, respectiv 25.05.2010, cu nr. LV/12699/5035/P/21.05.2010, reclamatul precizează că în ședința din data de 20.05.2010 a Comisiei Municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, s-a pus în discuție dosarul petentului de acordare a despăgubirilor în baza Legii nr. 290/2003 republicată, pentru bunurile imobile avute în proprietate de petent și soția acestuia. De asemenea, Prefectura Municipiului București mai stipulează că au fost soluționate de aceeași Comisie alte 2 dosare ale petentului, respectiv 4567/2006 și 5117/2006, pentru cel de-al 3-lea dosar, nesoluționat, impunându-se completarea acestuia, fapt asupra căruia petentul a fost informat în cadrul audienței din data de 26.04.2010 desfășurată la sediul instituției.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director constată că în petiția dată se face referire la modul în care se soluționează, de către Prefectura Municipiului București, cererile privind acordarea de despăgubiri cetățenilor români pentru bunurile/proprietățile rămase în Basarabia, în baza **Legii nr. 290/2003**.

Astfel, petentul sesizează C.N.C.D-ul cu privire la faptul că reclamatul nu a respectat ordinea de înregistrare a dosarului său, depus inițial la Prefectura județului Prahova și transmis apoi instituției reclamatului, în vederea acordării de despăgubiri conform **Legii nr. 290/2003**.

Colegiul reține că, prin faptele descrise, se semnalează tratamentul diferit la care sunt supuse persoanele care depun cerere de despăgubiri în localitățile din provincie, față de cei din București.

În data de 18.02.2009, o echipă de investigație a C.N.C.D. s-a deplasat la sediul reclamatului pentru a investiga aspectele semnalate de către petent.

În cadrul investigațiilor, consilierii juridici ai Consiliului au purtat discuții cu domnul I. T., Prefectul capitalei, de la momentul respectiv, rezultatul anchetei la fața locului concretizându-se într-un raport.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

În analiza faptelor de discriminare, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că, potrivit jurisprudenței sale, **discriminarea presupune tratarea diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a unor persoane aflate în situații relativ similare** (A se vedea cauza *Orsus și alții v. Croația*, hotărârea din 16.03.2010, precum și cauza *Willis v. Marea Britanie*, nr. 36042/97, § 48, ECHR 2002-IV, cauza *Okpizs v. Germania*, no. 59140/00, § 33, 25 octombrie 2005).

Articolul 14 nu interzice însă ca Statele membre să trateze diferit grupuri de persoane cu scopul de a corecta "inegalități de fapt" între acestea. Întrădăvăr, în anumite situații, **eșecul, în sine, de a încerca corectarea inegalităților prin tratament diferit, poate da naștere unei încălcări a Articolului 14** (a se vedea cauza "*relating to certain aspects of the laws on the use of languages in education in Belgium*", § 10; cauza *Thlimmenos v. Grecia*, no. 34369/97, § 44, ECHR 2000-IV; cauza *Stec și alții v. Marea Britanie* [GC], no. 65731/01, § 51, ECHR 2006-VI). Statele contractante dispun de o marjă de apreciere pentru a analiza dacă și în ce condiții diferențele aplicate unor situații similare justifică un tratament diferit.

Având în vedere aspectele de mai sus, faptele stipulate în petiție, actele anexate la dosar, precum și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură aspectele ridicate de petent sunt de natură discriminatorie sau sunt induse distincții între situații comparabile care au efect discriminatoriu, astfel cum este prevăzut în **art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată**. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale **art. 2**, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de actul normativ cadru care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, **O.G. nr. 137/2000, republicată**.

În speță, urmare a **sentinței civile nr. 3.330/20.10.2009** a Curții de Apel București, Colegiul Director a luat act de anularea hotărârii C.N.C.D. nr. 273/28.04.2009, prin care s-a constatat că „obiectul plângerii nu intră sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, având în vedere faptul că modalitatea de soluționare a cererilor se face în baza unor proceduri, care, conform reclamatului, s-au modificat substanțial în ultimii ani”. În urma respingerii recursului formulat în cauză (prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 1975/20.04.2010), **sentința civilă nr. 3.330/20.10.2009** a Curții de Apel București a rămas definitivă și irevocabilă, C.N.C.D. fiind obligat la soluționarea pe fond a petiției domnului **M M M**

Potrivit **art. 1 alin. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată** "*Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: a) dreptul la un tratament egal în fața (...) oricărui alt organ jurisdicțional*".

Art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată definește **conceptul de discriminare** prin care se înțelege "*orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul public, economic, social, cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice*".

În cazul semnalat, Colegiul Director reține că petentul se consideră discriminat pe criteriul geografic, al domiciliului, fiindu-i îngrădit dreptul la tratament egal în fața oricărui alt organ jurisdicțional, în afara instanțelor judecătorești, în speță Prefectura Municipiului București, prin Comisia de aplicare a Legii nr. 290/2003.

Din analiza memoriului, precum și a punctelor de vedere oferite de către reclamat, Colegiul Director constată că petentul este titularul a 3 dosare în ceea ce privește acordarea despăgubirilor în baza Legii nr. 290/2003:

1. Dosar transmis de Comisia Județeană Prahova, unde a figurat cu nr. de înregistrare L65/L66/2004 (data depunerii cererii fiind 16.01.2004), înregistrat apoi la Comisia Municipiului București cu nr. 4567/2006;
2. Dosar transmis de Comisia Județeană Prahova, unde a figurat cu nr. de înregistrare 697 (data depunerii cererii fiind 05.05.2004), înregistrat apoi la Comisia Municipiului București cu nr. 5035/2006;

3. Dosar transmis de Comisia Județeană Gorj, înregistrat la Comisia Municipiului București cu nr. 5117/2006.

Dintre aceste 3 dosare menționate mai sus, 2 au fost soluționate (dosarul nr. 4567/18.09.2006 soluționat prin Hotărârea nr. 227/17.10.2008, iar dosarul nr. 5117/2006 soluționat prin Hotărârea nr. 70/14.03.2008), dosarul rămas spre soluționare fiind cel cu nr. 5035/2006.

Colegiul Director reține că în conformitate cu **H.G. nr. 1120 din 30.07.2006** privind aprobarea **Normele Metodologice pentru aplicarea Legii nr. 290/2003** privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, cu modificările și completările ulterioare, **art. 3 alin. 1**, „se consideră **dată a formulării cererii** prevăzute la art. 2 **data înregistrării cererii la comisile constituite la instituția prefectului județului respectiv sau a municipiului București (...)**”.

În speță, prevederile mai sus menționate din **Legea nr. 290/2003** se respectă doar în cazul semnatarilor cererilor din Municipiul București, fără ca persoanele care depun cerere de acordare a despăgubirilor la prefecturile de județ și care sunt redirecționate la Prefectura Municipiului București, să beneficieze de aceeași procedură de înregistrare, dosarele acestora din urmă căpătând număr de înregistrare de la data primirii acestora la București.

Colegiul Director ia act de faptul că după apariția **Legii nr. 171/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 290/2003**, dosarele în care figurau mai mulți moștenitori, au fost transmise de către Prefecturile județene la Prefectura Municipiului București, fapt pentru care dosarele petentului înregistrate inițial la Comisiile Județene au fost înaintate Comisiei din București, din cadrul instituției reclamatului, în interpretarea **art. 5 alin. 2 din Legea nr. 290/2003, republicată**: „Dacă pentru bunurile aceluiași proprietar sunt mai mulți moștenitori, fiecare dintre aceștia este obligat să îi menționeze pe ceilalți în cererea formulată. Dacă moștenitorii domiciliază în județe diferite, aceștia vor trimite cererile la Comisia municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003”.

Colegiul Director reține, în conformitate cu actele existente la dosar, precum și cu poziția reclamatului, că instituția reclamatului și Comisia pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 și a Legii nr. 290/2003 nu deține o situație centralizată la nivel național a tuturor cererilor, a datei de înregistrare a acestora, a dosarelor aferente. Justificarea reclamatului cu privire la lipsa unui astfel de sistem centralizat la nivel național a constatat în aceea că instituția Prefectului Municipiului București se află în imposibilitate de a efectua un control și o evidență a fluctuațiilor domiciliilor moștenitorilor și a deceselor acestora, în așa fel încât să poată colaționa Registrul special cu toate registrele deținute de Comisiile Județene în vederea stabilirii în mod definitiv a ordinii de analiză bazată pe criteriul datei de înregistrare la oricare Comisie (din București sau din provincie).

De asemenea, Colegiul constată că instituția reclamatului, instituție implicată în punerea în executare a dispozițiilor Legii nr. 290/2003, precum și a Legii nr. 9/1998, a decis „cu titlu de regulă” (astfel precum reiese din punctul de vedere formulat de către însuși reclamatul), ca modul de înaintare a dosarelor spre analiză Comisiei să fie bazat pe criteriul datei de înregistrare la Comisia Municipiului București, tocmai pentru că are în gestiune Registrul Special al Comisiei Municipiului București și nu al Comisiilor din provincie.

În virtutea **art. 2 alin. 3 al O.G. nr. 137/2000 republicată**, „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare.”

Astfel, în conformitate cu legislația României, precum și cu tratatele internaționale în domeniu, discriminarea presupune o diferențiere bazată pe un criteriu care atinge un drept fără o justificare obiectivă.

În aceste condiții, se pune întrebarea legitimă în ce măsură alegerea criteriului mai sus menționat este justificată obiectiv și rezonabil pentru atingerea unui scop legitim, iar mijloacele folosite pentru atingerea acestui scop au fost proporționale.

Prin urmare, având în vedere explicația oferită de reclamat în ceea ce privește alegerea criteriului aflat la baza modului de înaintare a dosarelor spre analiză Comisiei, în desfășurarea activității cu privire la punerea în aplicare a **Legii 209/2003**, întocmirea unui sistem centralizat de înregistrare a tuturor cererilor primite de către Comisiile pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 precum și a Legii nr. 290/2003 (Comisiile județene, respectiv Comisia Municipiului București) se impune a fi cu atât mai utilă, pentru înlăturarea situațiilor de orice fel în care Comisia Municipiului București ar fi acuzată de tratament discriminatoriu în înregistrarea și analiza dosarelor.

Din analiza documentelor de la dosar, precum și a dispozițiilor legale incidente, Colegiul Director constată că **faptele semnalate intră sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, conform art. 10 lit. h**, în sensul refuzului din partea reclamatului a recunoașterii în favoarea petentului, a numărului de înregistrare a cererii sale din momentul depunerii acesteia, întocmai ca și cetățenilor care au depus cererile în Municipiul București. Astfel, cu toate că nu este vorba de un refuz al acordării serviciului public, se creează o situație discriminatorie între semnatarii cererilor depuse la Comisiile de aplicare a Legii nr. 290/2003 din București, față de cei din provincie, care au depus cererile la Comisiile județene de aplicare a Legii nr. 290/2003.

În acest sens Colegiul Director recomandă Prefecturii Municipiului București să aibă în vedere principiul egalității între cetățeni (indiferent de zona de proveniență a semnatarilor cererilor de despăgubiri în baza **Legii nr. 290/2003**), în momentul primirii și analizării dosarelor direcționate de la Comisiile județene, sens în care se va proceda la realizarea unui sistem centralizat la nivel național a tuturor cererilor adresate cu privire la despăgubirile acordate în conformitate cu Legea nr. 290/2003.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi**, ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate reprezintă discriminare în baza **art. 1 alin. 2 lit. a, coroborat cu art. 2 alin. 1, respectiv art. 10 lit. h din Ordonanța de Guvern nr. 137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Sancționarea reclamatului cu avertisment;
3. Se recomandă Prefecturii Municipiului București întocmirea unui sistem centralizat de înregistrare a tuturor cererilor primite de către Comisiile pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 precum și a Legii nr. 290/2003 (Comisiile județene, respectiv Comisia Municipiului București), în sensul respectării prevederilor legale, în ceea ce privește ordinea de analiză a dosarelor bazată pe criteriul datei de înregistrare la oricare Comisie (din București sau din provincie).
4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte, precum și **Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților**, întrucât printre atribuțiile sale, în conformitate cu art.

17 alin. 1 lit. d), asigură îndrumarea metodologică a comisiilor județene sau a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003.

V. Modalitatea de plată a amenzii

-Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

HALLER ISTVAN – Membru

POP IOANA LIANA – Membru

VASILE VASILE-ALEXANDRU – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

